

DE GRENS VAN PREMIE-DIFFERENTIATIE

Het is de laatste jaren een trend geworden om bij de tarifiering van een verzekering steeds meer risicofactoren te gebruiken. Dit leidt tot een steeds meer geïndividualiseerd tarief. Vanuit de gedachtegang dat de premie op jouw risicoprofiel is afgestemd en daarmee een gepaste premie wordt betaald, kan aan deze ontwikkeling een positieve draai worden gegeven. Maar is dit wel wenselijk en waar ligt de grens?

Neem bijvoorbeeld de autoverzekering. Naast de gebruikelijke risicofactoren zoals het gewicht, de cataloguswaarde, de leeftijd, de postcode en het aantal schadevrije jaren is het aantal premiepijlers de laatste jaren exponentieel gegroeid. De risicobepaling van het verzekerde object, de auto, gaat nu zover dat zelfs de kleur van de auto al bepalend is voor de hoogte van de premie. Ook het aantal deuren, de acceleratie en de cilinderinhoud wordt al meegewogen. Maar waarschijnlijk is de risicobepaling van postcode en regio wel het meest geëvolueerd. Waar Nederland voorheen werd ingedeeld in vier risicogebieden wordt het risico nu per unieke postcode bepaald. De risicobepaling schiet zelf zo ver door dat een specifieke adres en daarmee het individu leidend wordt. Hierdoor verschuift de risicobepaling van groepen en gebieden naar het individu.

De uitvoering van individuele risicobepaling kan basaal gezien op twee manieren, of je vraagt de consument direct

“IK BEN NIET BEREID MIJN PERSOONSgegevens vrij te geven voor een lagere op maat gemaakte premie”

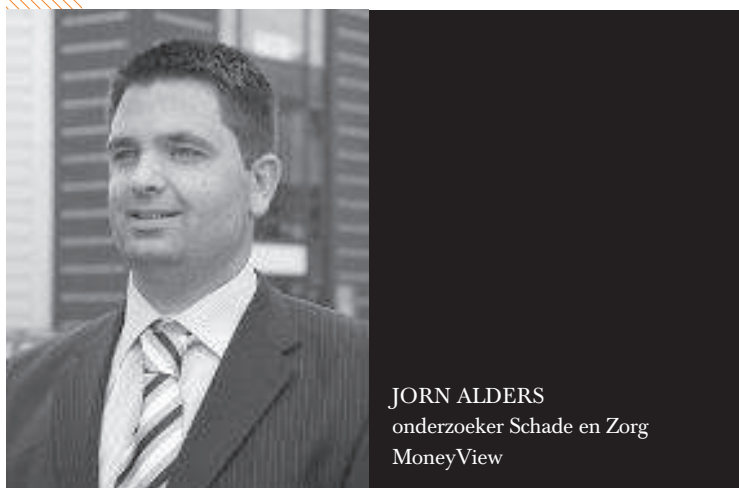
naar zijn persoonsgegevens of je raadpleegt geografische- en demografische databases.

Stel de verzekeraar vraagt de consument tijdens de verzekeringsaanvraag naar zijn levensfase, inkomen en opleiding. Hoogstwaarschijnlijk zal dit leiden tot verwarde blikken en vragen als “hoe kan mijn inkomen nou van invloed zijn op de hoogte van mijn autoverzekeringspremie?” Terechte vragen waar verzekeraars niet op zitten te wachten. De keuze voor het raadplegen van geografische- en demografische databases lijkt daarom meer voor de hand te liggen. Hier rijst bij mij de vraag hoe volledig en correct is deze data gezien het continu veranderende karakter en de privacygevoeligheid van persoonsgegevens? Volgens mij is het onmogelijk dit te waarborgen. Desondanks lijkt deze weg toch te zijn ingeslagen. Wat mij betreft een zorgelijke ontwikkeling die wordt gevoed door het prijsvechters karakter van deze markt. Zo min mogelijk vragen stellen, aannames doen en zo snel mogelijk afsluiten is het motto.

Wanneer er geen grens wordt gesteld aan de mate van premiedifferentiatie zal je ooit een rijvaardigheidstest moeten afleggen voor de verzekeraar jouw risicoprofiel kan bepalen of misschien krijg je ooit op basis van reactiesnelheid wel een premiekorting?

Uiteindelijk komt het erop neer dat bepaalde verzekeraars steeds meer informatiebronnen aanspreken om een individueel risicoprofiel te bepalen. Deze ontwikkeling steekt bij meerdere schadeverzekeringen al de kop op. Bij woonverzekeringen worden premies al langere tijd gebaseerd op specifieke adressen. Zelfs bij de rechtsbijstandsverzekering wordt risicobepaling op basis van postcode al ingevoerd. Persoonlijk vind ik individuele risicobepaling te ver gaan. Ik ben niet bereid mijn persoonsgegevens vrij te geven voor een lagere op maat gemaakte premie. Dan betaal ik wel iets meer voor het gemiddelde. ««

MoneyView geeft in VVP in 2012 elf keer haar visie op marktontwikkelingen in de financiële dienstverlening. Reacties op deze rubriek kunt u sturen naar support@moneyview.nl

JORN ALDERS
onderzoeker Schade en Zorg
MoneyView